PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.15 ★ 26. APRIL 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Samo štrajk Srbiju spasava

Ti pajaci veruju da je njihova bezidejnost samo njihova, i da gazde iz MMF-a imaju neka rešenja za probleme u sistemu koji je u potpunosti otišao dođavola.

Uprkos brutalnom napadu na mentalno zdravlje svih nas, napadu koji sprovode političarski gadovi svojom imbecilnom predizbornom kampanjom, stvari se razvijaju u boljem pravcu. Koristeći nestabilnost vladajuće klase pred nastupajućom rekonfiguracijom parlamentarnog terena, radnice i radnici u Srbiji su krenuli da se intenzivnije nego pre štrajkovima bore za svoja prava.

Više stotina članova Samostalnog sindikata predškolskog vaspitanja i obrazovanja protestovalo je ispred zgrade Vlade Srbije zahtevajući da se donese uredba kojom bi bile izjednačene plate vaspitačima u celoj državi. Protestuje i nekoliko stotina radnika kruševačkih preduzeća „14. Oktobar" i „Župa", koji su na okupljanju ispred gradske skupštine najavili da će se preseliti u prostorije firmi i ostati tamo sve dok im nadležni ne overe zdravstvene knjižice. Takođe, poljoprivrednici su u sredu započeli protestnu vožnju na 80 mesta u Vojvodini i na 27 putnih pravaca u centralnoj Srbiji, kojom je blokirano pola Vojvodine i više puteva u Srbiji. Istog dana su i tri sindikata zdravstva održali jednočasovni štrajk upozorenja zahtevajući povlačenje Uredbe o koeficijentima i doslednu primenu kolektivnih ugovora.

Predizborna hapšenja

Uplašeni za svoje guzice, političari su, osim ustupaka koje su spremni da daju radnicima u štrajku, „samoinicijativno" krenuli i u seriju predizbornih hapšenja, koja treba da svedoče o njihovim časnim namerama i želji da stanu na kraj „kriminalu i korupciji". Tako su, pored sitnih dilera drogom, uhapsili, ili barem priveli na informativne razgovore, i jedan broj rukovodilaca koji nisu uspeli da na vreme obnove i ojačaju dogovore koji su ih do sada štitili. Tako je npr. privedeno sedam osoba za „zloupotrebe prilikom privatizacije" pančevačke „Azotare", a juče je na ispitivanje priveden i vlasnik građevinskog preduzeća „Ratko Mitrović", čiji su radnici do nedavno bili u štrajku glađu zahtevajući da se preispita uvođenje tog preduzeća u stečaj.

Nema sumnje da su privedene njuške višestruko odgovorne za tragičnu situaciju

u kojoj se nalaze ta preduzeća, ali treba imati na umu nekoliko stvari – prvo, na sve te zloupotrebe radnici uništenih preduzeća su ukazivali odavno, kada je to imalo smisla: sada su u pitanju već gotovo poptuno uništene firme, sa zaposlenima bez budućnosti, kojima neće pomoći to što će oni koji su pomogli njihovo uništenje biti pritvoreni nekoliko meseci – drugo, količina opljačkanog novca i srušenih života u ovih nekoliko slučajeva je, nažalost, zanemarljivo mala prema onome što su vlastodršci uradili u poslednjih 20 i više godina i naivno je nasesti na ovo mazanje očiju u kome veliki kriminalci žrtvuju nekoliko svojih piona sa namerom da nas ubede u svoje dobre namere. Kažu: „Zloupotrebe prilikom privatizacije" (!?). Svaka privatizacija je zloupotreba i kriminal po sebi. Kažu: „Vlasnik 'Ratka Mitrovića' uveo preduzeće u stečaj" (!?). Čitavo naše društvo je uvedeno u stečaj razbojništvom gazda i političara, a oni se i dalje slobodno šetaju po gradovima Srbije.

Nema magičnih rešenja u kapitalizmu

Dinar nastavlja svoj pad, pokazujući nemogućnost vladajuće klase da održava makar privid „normalnosti", dok njeni predstavnici, poput guvernera NBS Šoškića, javno nariču nad tim što su „pregovori", odnosno preuzimanje uputstava i direkcija, sa svetskim gazdama iz MMFa zamrznuti 9. februara, te sa „nadom" očekuju njihov nastavak odmah posle izbora. Ti pajaci veruju da je njihova bezidejnost samo njihova, i da gazde iz MMF-a imaju neka rešenja za probleme u sistemu koji je u potpunosti otišao dođavola. Verovatno smatraju da postoji neko magično rešenje koje će pomoći da unutar tržišne ekonomije nestanu problemi u zemlji u kojoj se za 285 mesta u tri javna preduzeća javi preko 40.000 mladih, nezaposlenih ljudi, i u kojoj na 100 penzionera dolazi samo 102,5 zaposlenih.

Ali magična rešenja ne postoje: kapitalistički sistem nije u stanju da zadovolji potrebe većine čovečanstva, i stoga je nužno osuđen na propast. Prilikom odlaska sa istorijske scene, vladajuća klasa će pokušati da napravi što je moguće veću štetu, ali ako smo organizovani, solidarni i borbeni, možemo tu štetu umanjiti, i izvršiti pritisak koji će društvo pljačke, takmičenja i mržnje ubrzo pretvoriti u sistem u kome će biti stvorena sloboda, autonomija, ravnopravnost i uzajamna pomoć.

“NIKO NIJE BEZNADEŽNIJE POROBLJEN NEGO ONI KOJI SU U ZABLUDI DA SU SLOBODNI.” (Gete)

AKTUELNO

Antikapitalistički Prvi maj!

Pozivamo vas da nam se pridružite u utorak, prvog maja, u 14h na Trgu Marksa i Engelsa (Nikole Pašića) u Beogradu, na protestnoj antikapitalističkoj šetnji povodom međunarodnog Dana rada. Povorka će se od Trga kretati Bulevarom Revolucije, spustiti se niz ulicu Kneza Miloša, a zatim završiti šetnju na Terazijama.

Obeležavanje Prvog maja, borbenog dana solidarnosti proletarijata, koji nas podseća na herojsku borbu radnika iz Čikaga 1886. godine, u Srbiji je farsa već više od 60 godina. Tokom titioističkog perioda Prvi maj je pretvoren u okoštalu ceremoniju koja je za cilj imala slavljenje režima i nije sadržala ni borbene, a kamoli revolucionarne elemente. Nakon promene sistema, usled antikomunizma vladajućih klasa, sve što podseća na ideju levice gurnuto je u zapećak, a obeležavanje Prvog maja je prepušteno žutim, sistemskim sindikatima koji su dali sve od sebe da celu stvar pretvore u sprdnju. Dok ASNS smatra da Prvi maj ne treba obeležavati, s obrazloženjem da je u pitanju „komunistički praznik“, dotle SSSS i Nezavisnost kalkulišu sa obeležavanjem Prvog maja, menjajući lokacije, najavljujući pa negirajući organizovanje i sl. U poslednjih nekoliko godina policijski sindikat „Sloga“, koji je nedavno potpisao sporazum o saradnji sa SPS-om, preuzeo je primat u mazanju očiju radništva - pokušavajući da nas ubedi da će se za svoja prava najbolje izboriti sarađujući sa policijom i podržavajući kriminalce iz vlasti.

Svesni smo da nas zbog kapitalističke i antiradničke propagande na protestu neće biti mnogo, ali smo takođe svesni potrebe ustanovljavanja prakse obeležavanja Prvog maja onako kako dolikuje, kao i nužnosti raskida sa kriminalnim trgovanjem ovim praznikom od strane žutih sindikata. Ovaj protest vidimo kao prvi u nizu borbenih obeležavanja Prvog maja u Srbiji, s namerom da u perspektivi i kod nas na ulicama vidimo scene poput onih iz Atine, Berlina, Barselone i drugih gradova u svetu - scene radničke klase koja radikalno pruža otpor kapitalističkom sistemu.

Pridružite nam se u borbi!

Sekretarijat Beogradske lokalne grupe
Anarhosindikalističke inicijative

Oda radniku

O radniče, radniče,
kapu si stavio, oči ti se ne vide,
leđa si savio, prašinu miluješ,
dok ludak pored tebe maglu prodaje.

Na stub srama su te popeli,
za primer služiš omladini.
Glupo je ako vredan si,
Ludo je ako pošten si.

Sinovi te se odriču,
ćerke te se stide,
sponzori ih kupuju,
u njima dobro vide.

Ispravi leđa, radniče,
skolni kapu sa očiju,
uhvati decu za ruke
i povedi revoluciju!

K. K.

Policija zabranila studentima da razviju transparent ispred Rektorata

24. april. Studentske aktiviste, koji su se u Beogradu okupili sa namerom da skrenu pažnju javnosti na štetnu komercijalizaciju visokog obrazovanja i potrebu za javno finansiranim obrazovanjem, ispred zgrade Rektorata sačekala je policija u pratnji PR-a Univerziteta u Beogradu, Marijana Nikolića. Studenti su odmah legitimisani, uzeti su im podaci, nakon čega im je rečeno da će biti pohapšeni ukoliko se istog trenutka ne raziđu. Studentski akvitisti sa Fakulteta muzičkih umetnosti i Sindikata obrazovanja ASI otišli su na Kalemegdan, gde su razvili transparent.

U drugim gradovima u regionu, Skoplju, Prištini, Sarajevu, Rijeci, održana je zajednička akcija mreže Balkan Student. Ispred zagrada Rektorata u ovim gradovima istaknuti su transparenti koji afirmišu ideju besplatnog obrazovanja. Sa druge strane, u Beogradu je studente maltretirala policija, što još jednom pokazuje nivo represije koja se kod nas vrši u cilju sprečavanja kritičkog mišljenja i bilo kakvog nezavisnog organizovanja, kako bi vlast mogla da nastavi degradiranje znanja, a profiteri na fakultetima da nesmetano nastave sa pljačkanjem studenata i njihovih roditelja.

Da li ste znali

...da svake večeri svaki sedmi čovek na svetu u krevet leže gladan.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

Nijedno pravo nije nam poklonjeno!

SUKOBI NA HEJMARKETU (NOVINSKA ILUSTRACIJA)

To nije dan odmora i opuštanja, već dan borbe, dan štrajkova i pobune.

U XIX veku u „razvijenim“ kapitalističkim zemljama radnički pokret se fokusirao na zahtev za smanjenje radnog dana. Kada čovek radi deset, dvanaest ili više sati dnevno, lišen je svake mogućnosti da razvija svoje sposobnosti, da se posveti ljudima koje voli ili razvija svoja interesovanja. Radi i spavaj – to je sve što imaš od života. Radnici su umirali mladi zbog katastrofalnih uslova života i rada – bili su bukvalno izrabljivani do smrti.

U takvim okolnostima formulisan je radikalan zahtev: skraćivanje radnog dana na osam sati. U SAD je za 1. maj 1886. zakazan generalni štrajk. Stotine hiljada ljudi tog dana napustilo je radna mesta i u nepreglednim kolonama protestovalo ulicama američkih gradova, zahtevajući skraćenje radnog dana bez smanjivanja primanja.

U Čikagu, gde je postojao jak anarhosindikalistički pokret, prvog dana generalnog štrajka preko trista hiljada radnika zaustavilo je proizvodnju, što gazde i država smatraju za drskost i neviđenu provokaciju. Po ulicama, na ćoškovima i krovovima raspoređeno je hiljade teško naoružanih policajaca i detektiva, dok je Nacionalna garda čekala poziv na intervenciju. Nakon što su dva dana generalnog štrajka protekla bez većih incidenata, trećeg dana policija napada zbor na kome se šest hiljada radnica i radnika okupilo da izglasaju delegaciju koja će ih predstavljati na pregovorima sa upravom fabrike. Radnici uzvraćaju, policija puca u masu i rasteruje radnike. Ali, na trgu ostaje šest radnika. Oni nisu mogli da odu. Bili su mrtvi.

Te večeri anarhosindikalisti zakazuju novo okupljanje i sledećeg dana, pred više hiljada ljudi, na trgu Hejmarket govore anarhisti Spajs i Parsons. I pored ogromnog besa zbog ubijenih drugova, okupljanje je bilo mirno sve dok nije došlo dvesta naoružanih policajaca da prekine skup. U tom trenutku odjeknula je eksplozija bombe bačene među policajce – osmorica su poginula. U konfuziji koja je nastala, policija puca na sve što se kreće i divljački batina svakoga koga dohvati. Ne zna se koliko je ljudi policija ubila tog dana, ali je preko dve hiljade bilo ranjeno! Do danas nije razjašnjeno ko je zaista bacio bombu, ali su radnici krivili policijske agente-provokatore, što je bilo sasvim u skladu s tradicijom čikaške policije, poznate po ubacivanju provokatora među demonstrante.

Državni tužilac je rekao: „Osudite ove ljude, neka postanu primer - obesite ih i spasite naše institucije!“

Država je iskoristila priliku i za napad su odmah optužena osmorica vodećih anarhosindikalista. U nameštenom procesu, bez dokaza, sedmorica anarhista su osuđena na smrt vešanjem, a jedan na petnaest godina zatvora. Umesto dokazivanja krivice, tužilac ih je optuživao da su pisali tekstove koji pozivaju na otpor sistemu, štampali anarhističke novine, držali govore na štrajkovima... Državni tužilac je rekao: „Osudite ove ljude, neka postanu primer – obesite ih i spasite naše institucije!“ Od njih sedmorice jedan je izvršio „samoubistvo“ u zatvorskoj ćeliji, dvojci je kazna „ublažena“ u doživotni zatvor, a Spajs, Engel, Fišer i Parsons su obešeni 11. novembra 1886.

Eto, zato obeležavamo Prvi Maj. To je dan kada je radništvo izašlo na ulice da traži svoja prava, ne oslanjajući se na političare i pravosudni sistem, shvatajući da će se osloboditi samo ili se neće osloboditi uopšte. To nije dan odmora i opuštanja, dan zahvalnosti našim gazdama što su nam udelili par neradnih dana, već dan borbe, dan štrajkova i pobune. Sećajući se svih poubijanih za vreme generalnog štrajka u SAD pre 126 godnina, treba da budemo svesni da se to i danas svakodnevno dešava širom sveta, da se može desiti svakome od nas, i da će se dešavati sve dok budu postojali kapitalizam i država.

Tadej Kurepa

ex-Idolmladih

Smak sveta

Svanuo je i taj sumorni dan. Bez ikakve najave ili racionalnog objašnjenja, naprasno su iščezli svi političari! Svi predsednički kandidati, još uvek aktuelni poslanici i odbornici (kao i kandidati za njihove naslednike), ministri, gradonačelnici, istaknuti članovi mesnih odbora, bosovi narko-kartela, vlast, opozija, poluopozicija... Kao da su u zemlju propali! Nisu se pojavili u svojim kabinetima, pred TV kamerama, na predizbornim mitinzima i otvaranjima novih asfaltnih deonica. Crne limuzine u sablasnim garažama snužđeno su čekale meke guzice omiljenih putnika, a umiljate okice pečenih jaganjaca i ostalih krkanluka tiho su jecale hladeći se. Ali čeljusti dragih političara nije bilo ni od korova.

Istina, ostala je neka sitna boranija koja se zatečeno okupljala po stranačkim prostorijama, ali su i oni, nemoćni pred novonastalim događajima, već oko podne rešili da ne čine ništa u odsustvu svojih ovnova predvodnika.

U opštem čemeru i kuknjavi, u mislima ožalošćenih i dalje je sijao onaj srdačni osmeh Tome Nikolića, a u ušima kao da je odzvanjao onaj Tadićev glas umornog porno glumca na samrti. Nadali smo se da će se hitro, poput Koštuničinih panterskih poteza, odnekud pojaviti barem iskreni Čeda sa rukicama na grudima ili bar ona poštenjačina Dinkić za kojim su svu kosu počupali i sedam Morava i Nišava suza isplakali regioni - jaka Srbija. Sa bolom u duši sećali smo se prohujalih dana kada smo se, onako drugarski, praznicima rvali goli u blatu sa Slobom, Šešeljem, Zoranom, Ivicom, Dušanom...

Ucveljeni, bez svojih divnih predstavnika, ljudi su bili prinuđeni da se sami dogovaraju i zajedno odlučuju o svim stvarima od javnog značaja. Isto se dogodilo i u ostalim državama, tako da su granice i važeći savezi brzo gubili smisao.

Na zgražavanje nemoćnog naroda, zavladala je opšta anarhija! Iščezavale su globalne krađe, eksploatacija i ratovi, a u novonastalim okolnostima gasili su se i arhaični zanati lopova, ubica, huligana, sudija, policajaca, vojnika...

Prošlo je otad dosta vremena, na stare dobre dane sećaju nas još samo putujući cirkusi koji gostuju u bivšim skupštinama, sudovima i policijskim stanicama, gde tužni klovnovi, akrobate, pajaci i Vuk Drašković izvode predizborne tačke u znak sećanja na doba kada smo bili srećni.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **Novi Sad:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Poljoprivredni radnici okupiraju obradiva zemljišta u Hondurasu

23. april. Nekoliko hiljada poljoprivrednih radnika u Hondurasu okupiralo je zemljišta krupnih zemljoposednika. Njihova koordinisana akcija preduzeta je na nekoliko lokacija širom zemlje. Oni izjavljuju da su samo preuzeli javna dobra koja su inače, po zakonu ove zemlje, predviđena za to da na njima siromašni proizvode hranu, a vlada tvrdi da je to bio ilegalni napad usmeren na privatne firme, s politički motivisanim ciljem da se destabilizuje vlada Porfirija Loboa.

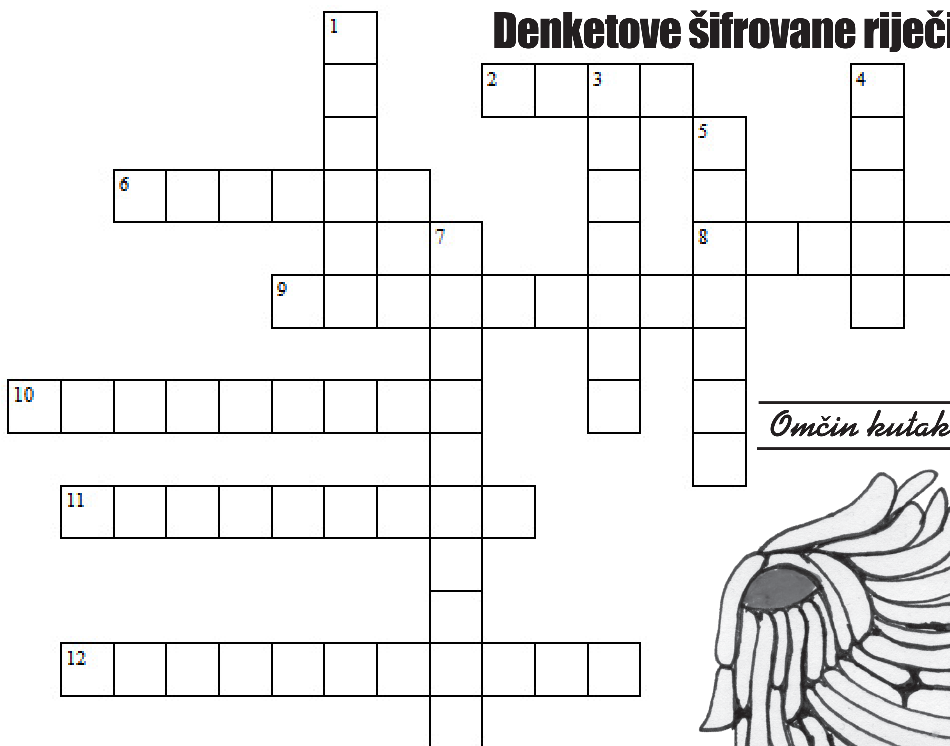
Sukobi oko zemljišta su sve češći u Hondurasu, a u njima je tokom poslednjih godina ubijeno desetine radnika. Predstavnici radničkog pokreta Hondurasa naglašavaju da je vlast već nekoliko puta izigrala obećanje da će izvršiti preraspodelu obradivog zemljišta i reformisati zakon o agraru, optužujući je da deluje u interesu krupnih zemljoposednika.

U Rimu demonstracije zbog najave novih antiradničkih uredbi

21. april. Hiljade demonstranata preplavilo je ulice Rima da bi iskazali bes zbog namera vlade Marija Montija da uvede uredbe koje kompanijama omogućavaju čitav niz olakšica za otpuštanje radnika. Javni prevoz u Rimu bio je potpuno blokiran nakon što su zaposleni u gradskom autobuskom saobraćaju i metrou obustavili rad na 24 sata, dovodeći do očajanja revnosne sugrađane koji su hrlili na posao.

Procenjuje se da će nemiri u Italiji eskalirati. Sindikati traže smenu vlade, iako je nakon skorašnjeg odlaska Berluskonija jasno da ovakve promene, same po sebi, u zemlji koja sve teže izlazi na kraj sa nagomilanim „spoljnim" dugovima, ni za dlaku ne menjaju represivni ekonomski i politički kurs koji diktira globalna finansijska oligarhija.

Denketove šifrovane riječi

1. slatkica slična džemini; 2. raniji naziv za mupu; 3. duplo je manji od celtrona; 4. manji je od okeanala; 5. najvažniji sastojak bronzareca; 6. drugačiji naziv za pederzir; 7. turski kaledvoboj; 8. suprotna je od koistine; 9. specifična vrsta karaprstena; 10. dlake na licu, nisu brkavice; 11. od njega se pravi opijumavejev; 12. od njega se pravi pekmezančanin.

Rešenja iz prošlog broja:

Rešenja iz prošlog broja: 1. konfeta; 2. Belgija; 3. Sombor; 4. Vojvodina; 5. vetropir; 6. patofna; 7. veštica; 8. Zvezdara; 9. Čedomir; 10. teletina; 11. doberman; 12. Papagaj.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000